

وينا څه ته وايي؟

وينا:

د مفاهيمي يو شکل يا د کلمو يوه لړۍ ده چې په واسطه يې خپل افکار او نظريات له نورو سره شريکوي.

ويناوالي: له هغه فن او هنر څخه عبارت ده، چې په واسطه يې مخاطب تر خپل اغېز او تاثير لاندې راوستلی شو.

وينا د الله يوه ستره ډالۍ ده، چې انسان يې له دغه لوی نعمت څخه برخمن کړو، انسان له پيداينست وروسته لومړی وينا زده کړه، پېغمبرانو عليه السلام د الله تعالی سپېڅلی دين د وينا پر مټ انسانانو ته ورساوه.

د وينا په اړه د علماو نظرونه:

ميچ کوستانزا وايي «تاسو بايد د دې وړتيا ولرئ، چې په پښو ودرېږئ، او يوه داسې ننداره وړاندې کړئ چې قانع کوونکي او خلکو ته دمنلو وړ وي، دا ننداره کېدای شي چې د يو کس او يا هم د يوې ټولنې په وړاندې وي»

هټلر وايي «گومان کوم چې دا زما وړتيا وه، چې دومره ډېر خلک مې ځان ته متوجه کړل، او په دغې چارې سره زما افکارو پراختيا مونده»

ارسطو ته چا وويل «تر ټولو غوره خبره کومه ده؟ ارسطو ته ورته وويل، هغه خبره چې له عقل سره برابره وي. بيا ترې وپوښتل شول له هغې وروسته؟ ارسطو ورته وويل هغه خبره چې اورېدونکي يې ومني، بيا ترې وپوښتل شول له هغې وروسته کومه خبره غوره ده؟ ارسطو ورته وويل که هره وينا يو له دغو دوو څخه لرې وي، له زهرو بدتره ده.

څنگه وينا وکړو:

دا هغه پوښتنه ده چې ځواب يې په څو اړخونو کې بايد وويل شي، له ځانه بايد وپوښتو؟

۱ « وينا چا ته كوم؟

دا بايد ځان ته معلومه کړئ چې چا ته وينا كوم، يا مخاطبان مي څوک دي، ايا لوستي دي که نا لوستي؟ سړي دي که مېرمنې؟ لويان دي که کوچنيان؟ ...

دې خبرو ته په پام کې نيولو سره بايد د خپلې موضوع منځپانگه د مخاطبانو د غوښتنې سره سمه ده برابره کړئ، تل هڅه وکړئ د موضوع منځپانگه د مخاطبانو د سويې سره سمه برابره کړئ.

۲ « ولې وينا كوم: » دا هغه پوښتنه ده چې د وينا اړتيا ښيي، ځيني خلک د وينا تکليف لري، فکر کوي چې په هره غونډه کې د خبرو مستحق دی، او ناست خلک د ده خبرو ته اړتيا لري، او دی بايد خبرې وکړي.

دغه ډله خلک که څه هم فصیحه وينا کړي، د خلکو نه خوښيږي، خبرې يې بې ارزښته کېږي او څوک يې نه خوښوي، مخکې له دې چې دغه خلک په وينا پېل وکړي، برخه وال په خپلو کې ښکېږي او ناوړه تبصرې پرې کوي.

څه بايد وکړو؟

لومړۍ - د خبرو ځای بايد وپېژنو، د اړتيا له مخې وينا وکړو او هغه غونډه کې چې خبرې کوو زموږ د پوهې موقف او مسلک سره برابره ده که نه؟

دوهم - غوښتنه: په دې معنا چې خلک مو وغواړي، نه دا چې په خپله يا په زوره يو څوک دې ته اړ کړئ چې موږ خبرو ته راوغواړي، ځيني خلک په وينا کې دومره بد معرفي شوي وي چې د وينا په پېل کې پرې خلک غږ کوي، چې بس دې کېنه، خو هغه بيا هم روان وي، دا کار نه يوازې دا چې اد هغه وينا بې ارزښته کوي، بلکې د هغې شخصيت هم سپکوي، له دې کاره بايد ډډه وشي، هيڅ کله بايد د اړتيا پرته وينا ونه کړو، هوښياران منل کوي وايي.

(خبره ښه ده خو له نه ويلو ښه نه ده.)

۳ - وينا څومره وکړو؟

دا هغه پوښتنه ده چې د غونډې محتوا او د مخاطبانو حوصله يې موږ ته ځوابوي، ښه ويناوال هغه دی چې د وينا په پېل کې ځان ته وخت قيد کړي او خپله وينا په ټاکلي

وخت کې را ونغاړي، عربي معقوله ده ((خيرالكلام ما قل د دل ولم يمل)) ښه وينا هغه ده چې لنډه، په دليل ولاړه او دردونکې نه وي.

۴- موضوع:

د موضوع په اړه بايد بشپړ معلومات راټول او څېړنه په کې وکړو، موضوع بايد ځان ته روښانه او په اړه يې بشپړ او هر اړخيز معلومات راټول کړو.

ويناوال: هغه څوک چې د يوې موضوع د بيانولو او روښانولو د يوې ډلې يا ټولنې مخې ته ور درېږي، او د خپلې موضوع اړوند معلومات له هغوی سره شريکوي. د وينا لومړني شرطونه:

۱- افکار منطقي کړئ.

۲- د پېغام منځپانگه د مخاطبانو د غوښتنې سره سمه برابره کړئ.

۳- هڅه وکړئ چې، وينا په ضرب المثل يا متلونو سره پېل کړئ.

۴- په اطمینان سره خبرې کړئ.

۵- موضوع له وړاندې کولو څخه مخکې څو ځلې له ځان، ملگرو، د کورنۍ غړو په وړاندې تمرین کړئ، که امکان يې وي، له ځان څخه ويډيو وکړئ او غږ مو ثبت کړئ، که د کمري د تاثير لاندې راځئ مه يې کاورئ.

د ويناوال او وياند ترمنځ توپيرونه:

لومړی:

ورته والی:

د وړاندې کولو طرز

پېغام

ښه او مناسب غږ درلودل

په ځان اعتماد درلودل

له وينا څخه مخکې چمتووالی

دويم

توپيرونه:

❖ ويناوال د يوې ډلې په وړاندې خبرې کوي، خو وياند د مايکروفون او کمري مخې ته خبرې کوي.

❖ په وينا کې زياتره بهرنۍ ستونزې رامنځته کېږي، لکه د موټر غبرونه، بهرنۍ شور ماشور... مگر د وياند لپاره منظمه اومجهزه سټډيو وي او له دغه ستونزو په امان وي.

❖ په وينا کې سياسي، اقتصادي، او فرهنگي موخې تعقيبېږي، مگر په ويندويۍ کې د اهداف سرگرمي يا ساعتيري رامنځته کوي.

د ښې او اغېزمنې وينا لارې چارې

د وينا پر وخت هغه ستونزې چې اكثره ويناوالان ورسره مخ وي. د خلکو په مخکې خبرې کول يو څه ستونزمن کار دی، که تاسو يو کس ته وينا کوئ او که سلو ته، مگر دلته خبره د جرئت ده. ځينې کسان د ملگرو په مخ کې په ډېر ښه انداز او ډاډ سره خبرې کوي، که دا ډله کسان د دريځ يا (خطابي ميز) ته ودرېږي، د يو څو خبرو ورسته يې مخ کې سورخي پيدا کېږي، ستونې يې وچېږي او خبرې يې له ياده وځي.

څنگه کولی شو چې له دې ډول ستونزو سره مقابله وکړو؟
۱- د مخاطب له سترگو سره اړيکه ونيسئ.

کوبښ وکړئ د مخاطبانو له سترگې وښکړئ، سترگې مو ټيټې مه اچوئ، دا کومک به درسره وکړي چې د ارامۍ احساس وکړئ او خبرو لا جرئت درکوي.

گټه يې: مخاطب به دا فکر وکړي چې زه ورته اهميت لرم، ځکه زما لور ته گوري، مخاطب به د سترگو د اړيکې په واسطه د وينا تر پايه له ځان سره وساتئ. د وينا پر وخت په غونډه کې څو کسه داسې په نښه کړئ چې ملگري مو وي، څلور، پنځه ثانيې يو بيا بل ته وگورئ او بيا موږ سترگو مسير بدل کړئ.

۲- مخکې له مخکې متن ښه ولولئ:

مخکې تر دې چې د وينا لپاره د سټيج يا دريځ ته راځئ متن مو بايد ښه لوستلی وي، د وينا پر وخت صرف کاغذ ته وگورئ او بېرته سترگې د مخاطبانو لورته واړوئ، او خپلې موضوع ته دوام ورکړئ.

۳- دوينا پر وخت په ځای دورېږئ او د بدنو غړي مو ډېر مه خوروئ (خوځوئ).

د وينا پر وخت مو يوازي لاسونه و خوځوئ، د بدن د هر غړي خوځول مو اعتماد کموي او د مخاطبانو پام بلې خوا ته ځي او په موخه مو نه پوهېږي. په اصلي خبره کې د خولې غږ او د لاسونو په اشاره ټينگار وکړئ.

څېره(مخ): د وينا پر وخت مو بايد په خوله خندا وي، له مخاطبانو سره صميمي اوسئ که مو له جدیت او احساساتو څخه کار واخيست، مخاطبين مه له لاسه ورکوي، په وينا کولو کې بايد منځنۍ لاره غوره کړئ، ځينې وينا کوي خو په خبرو کې له احساساتو څخه کار اخلي، په څېره يې غوسه معلومېږي، خپلې شونې چيچي، چيغې وهي... اوس د چيغو وخت تېر دی او خلکو ته بايد په نرمه لهجه وينا وکړئ.

لباس(کالي): پاک او مناسب کالي واغوندئ دخپلې وسې په اندازه پاک کالي واغوندئ، په دې معنا نه (چې نوي کالي، کالي که زاړه وي خبر که ناپاک وي دا عېب دی). کله مو چې کالي واغوستل له ملگرو مو وپوښتئ چې کالي مې مناسب دي که نه؟ داسې کالي مه په تن کوي چې شخصيت مو تر پوښتنې لاندې راولي.

۶- غږ: په يوه لحن خبرې مه کوي، په ډېر لوړ يا په ډېر ټيټ غږ مه غږېږئ، په مناسب ځای کې کې خپل غږ لوړ او ټيټ کړئ.

که کلمه احساساتي وي احساساتي يې وښايئ، که تعجبي وي تعجبي او که پوښتنيزه وي پوښنيزه يې وښايئ، په يو انداز خبرې مه کوي ځکه په دغه حالت کې اورېدونکي درسره ستړي کېږي. د دې لپاره چې په دې چاره کې بريالي اوسو بايد څو ځله له ځان سره تمرين وکړو، له ځان څخه ويډيو او غږ ثبت کړو دا تر ټولو غوره لاره ده.

۷- مخاطب ته برخه ورکړئ. دويښا په بهير کې له مخاطب وپوښتئ لکه: همداسې نه ده؟ ولې؟ ها؟ اوس تاسو ووايئ چې څه مو کړی وای؟... دا دې لپاره چې هغوی هم درسره حاضر اوسي او لامتوجي شي دلته ويناوال د ځواب په طمعه نه وي چې بېرته د ستا د پوښتنې ځواب درکړي، بکلي غواړي هغوی ځان ته متوجه کړي، يوه نيمه شوخي او ادبي ټوکه وکړي، د داسې تجربو څخه کار واخلئ چې اورېدونکي درسره ستړي نه شي.

څو نورې سپارښتنې:

■ مخکې له مخکې په ايښه کې وگورئ، چې وينتان، پوزه او مخ مو جوړ دي که نه؟

- خپل مخاطب کنټرول کړئ.
- فکر وکړئ چې ملګري مې راته غوږ دي او مخاطبین مې ملګري دي.
- بې ځایه ټوکې مه کوئ، بلکې له موضوع سره مو باید تړلي وي.
- د وینا له پېل مخکې یو ژوره سا واخلي.
- په خپله موضوع تمرکز وکړئ، خبره بل خوا ته مه وړئ.
- د وینا په وخت په پوزه، خوله وینستو او کالیو کې ګوتې مه وهئ.
- د لاسونو حرکت مو باید د له جملې سره سر ولري، یعنې که جمله یو شي وي او ته دې د لاس حرکت بل شان جوړ کړې، ستا نیمګړتیا ښيي، د لاس حرکت هم د جملې له رسولو کې درسر مرسته کوي.

د ښې وینا کولو شپږ کیلياني:

ایا تاسو یو بريالي وینوال یئ؟ ایا کولی شئ په وقفه یي ډول خبرې وکړئ؟ معلومه خبره ده ، چې ښه وینا کول یو هنر دی، او په اصل کې ښې خبرې کول په ژوند کې د کامیابۍ له رازونو شمېرل کېږي، خو لار ښوونې راوړو که ترې استفاده وشي یو بريالی وینوال به اوسئ، او په اسانۍ سره به د خلکو سره د خبرو له لارې اړیکه ټینګه کړئ.

۱- د وینا پر وخت د اعتماد او اطمینان حس ځان کې پیدا کړئ.

کله چې په یوې غونډه کې د دریځ سرته راځئ، په ناپام یا نا خبره ډول په ارامۍ او اطمینان سره مخاطبانو ته پېغام انتقال کړئ، که په خبرو کې مو له فرېب او د دوکې څخه کار واخیست؛ بې له شکه چې مخاطبین مو هغه څه حس کوي چې تاسو یې له هغوی ته انتقالوئ، ځان ډاډه کړئ، په هغه څه چې غواړئ خبرې وکړئ، پوره تسلط ولرئ او په موضوع حاکم اوسئ.

۲- په زړه پورې او زړه راښکونې مطلبونه وړاندې کړئ:

که غواړئ خلکو ته مو خبرې جالبې او په زړه پورې وي، د مخاطبانو غوښتنې نظر کې ونیسئ، هڅه وکړئ له کتابونو، مجلو، ورځپاڼو، انټرنیټ او یا هم له نورو سرچینو څخه داسې څه پیدا کړئ چې نوي او خلکو ته په زړه پورې وي، هغه څه چې خلکو ته وایئ مخکې له مخکې یې لنډیز له ځان سره ولیکئ، او د خبرو په وخت کې پرې نظر واچوئ تر څو وینا په وخت کې درنه هېر نه شي.

۳- په یوې په زړه پورې خو اسانې پوښتنې سره پیل وکړئ:

د خبرو په سر کې د یوې اسانې خو په زړه پورې پوښتنې مطرح کول ستاسو په مخاطبینو کې یو ډول احساس او انگیزه پیدا کوي او خبرو ته مو زیاته توجه کوي، په پوښتنه کې مو ښکلې او په زړه پورې کلمې وکاروئ، او په داسې یو انداز یې پیل کړئ، چې په عین سادګۍ کې جذابیت هم ولري.

۴- له انرژۍ ډکې او انگیزه لرونکې خبرې وکړئ:

ډېر کله هغه کسان چې د خبرو په وخت کې له کومې مخالفې نظریې سره مخ شي، له نورو خبرو یې زړه مور شي او یا له هغوی سره ډیالوګ شروع کوي، بریالي کسان تل د خپلو مخاطبانو په وړاندې په پوره انرژۍ او جرئت سره خبرې وکړئ، او د هغه کسانو خبرې نه نفي یا قطع کوئ، چې ستاسو په وړاندې یې کوي.

((ریموند مورتمیر)) د ښه اوتکره ویناوال په اړه وایي (ښه ویناوال هغه نه دی، چې د بل د شوټ په مقابل کې شوټ ووهي؛ بلکې ښه ویناوال هغه دی چې د ګلف (سنوکر) د لوبغاړي په څېر چلند وکړي، چې په یوه شوټ سره توپ هغه ژور غالي ته ورسوي چې هدف یې دی.

۵- د خپلو مخاطبانو سره باید د سترګو اړیکه ولرئ:

د ښې وینا کولو تر ټولو ښه هنر دا دی، چې د خبرو کولو په وخت کې له خپلو مخاطبینو سره د سترګو رابطه ولرئ؛ ترڅو هغه کسان چې تاسو ورته وینا کوئ د ځان خوا ته متوجه کړئ.

۶- تمرین، تمرین، تمرین:

که غواړئ ښه ویناوال شئ، د تمرین پرته بله د بریالیتوب لار نشته.

چېرته تمرین وکړو؟

هڅه وکړئ؛ د هنداري، ملگرو، د کورنۍ د غړو مخ ته ودرېږئ او خبرې ورته وکړئ، که امکان يې له ځان څخه ويډيو او غږ ثبت کړئ، دا د تمرين تر ټولو ښه ډول دی، ځکه دا مو نيمگړتياوې درته ښايي، که د کمري تر تاثير لاندې راځئ مه يې کاروئ.

دې ته بايد پوره تياري ولرئ، کېدای شي کوم ناست کس د اړوندې موضوع په اړه پوښتنه کړي، تاسو بايد هغه ته قناع کوونکي ځواب وويلی شئ.

څو لارښوونې:

د موضوع په اړه لازمه څېړنه وکړئ:

د دې لپاره چې د ښې وينا کولو مهارت زده کړئ، لومړی بايد په موضوع پوره حاکميت ولرئ، او له هغه څه څخه چې غواړئ ويې وایئ ځان ډاډه کړئ، هغه څه په اړه چې غواړئ خپلو مخاطبانو ته يې ووايي؛ په اړه يې پوره مطالعه او څېړنه وکړئ، کتابتونه مطالعه او انټرنېټ کې پسې وگرځئ او د اړوندې موضوع په اړه له متخصصو او پوهانو سره خبرې وکړئ، تر څو معلومات مو بشپړ شي، څومره چې د ټاکلې موضوع په اړه ډېر معلومات ولرئ، په هماغه کچه به مو په ځان باور هم ډېر وي، او د بيا د دې لامل کېږي چې په ډېر جرئت سره وينا وکړئ او د چا تر تاثير لاندې نه راځئ.

هغه چاته چې وينا کوئ ويې پېژنئ:

که غواړئ چې د وينا مهارت مو لوړ شي، هغه کسان وپېژنئ چې وينا ورته کوئ، په اړه يې فکر وکړئ، که مخاطبان مو ټولگيوال وي څنگه کولی شئ د هغوی توجه جلب کړئ، خو که مخاطبان مو کارپوهان او لوړ پوړي چارواکي وو، بيا هڅه وکړئ معياري او علمي کلمې وکاروئ. که وينا ته ناست کسان تنکي ځوانان او ماشومان وي، دا غوره ده چې په ساده او عاميانه ژبه خبرې ژبه ورته خبرې وکړئ، تر څو خبرې مو حساسي او ښه اغېز وکړي.

درکړل شوی وخت مدیریت کړئ: که درکړل شوی وخت محدود وو، ښه خبره

چې له زياتو خبرو ډډه وکړئ او ژر تر ژره اصلي موضوع ته راشئ، که وخت محدود او ټاکل شوی نه وي، ښه ده چې له خپلې خوښې سره سمې خبرې وکړئ، هسې نه چې وخت وي او تاسو د خبرو لپاره له ځان سره څه ونه لرئ،

د موضوع په اړه باید بشپړه او هر اړخیزه څېړنه او مطالعه وکړئ، تر څو په د وړاندې کولو په وخت کې د معلوماتو له کمې سره مخ نه شئ.

له نویو امکاناتو څخه ګټه پورته کړئ: د وینا پر وخت له مایک، ساز و سرود، سلايد او پروجکتور څخه ګټه اخیستنه ډېره ګټوره ده، او کولی شې د ناستو کسانو توجه ځان ته جلب کړئ.

وینا مو باید مخکې له مخکې ترتیب کړئ: که مو د خپلې وینا هره برخه مخکې له مخکې ترتیب او منظمه کړې وي، د ښې وینا په مهارت کې در سره مرسته کولی شې، ښه وینا لکه د مقالې په څېر باید اصلي او مهمې برخې ولري. هره وینا درې برخې لري.

لومړي: پېل یا مقدمه: له هر څه د مخه مو د وینا اصلي ټکي معرفي کړئ، او ناستو کسانو ته وویاست چې د څه په اړه خبرې کوئ.

منځ یا اصلي برخه: په منځنۍ برخه کې هغه څه چې د وینا منځپانګه مو ده له مخاطبانو سره شریکه کړئ، د اصلي موضوع په پېل کې باید له یوه غبریز یا انځوریز فایل څخه ګټه پورته کړئ، ځکه دغه څه له تاسو سره مرسته کوي، چې د موضوع په اصلي برخه کې پرې ډېرې خبرې وکړئ.

پایله یا وروستی برخه: د پایلې یا نتیجه گیری پر وخت یو ځل بیا د وینا مهمو ټکو ته اشاره وکړئ او هغه څه چې لازم دي د وینا په وروستی برخه کې ورڅخه یادونه وکړئ، کېدای شي څوک د وینا په پای کې راغلي وي، هغوی به هم د وینا له موضوع او معلوماتو څخه خبر شي.

د عامه وینا لپاره لس لارښوونې:

عمومي وینا هغه ده چې د پېغام لېږدونکي د خلکو په یوه لویه غونډه، کنفرانس، ورکشاپ یا سمینار کې خبرې کوي.

ځینې وختونه وینا کونکي د خبرو په پېل کې نارامه برېښي، دا ددې معنا لري چې وینا کونکي غواړي، په ډېر ښه ډول سره خبرې وکړي؛ او ډېر زیات نا آرامه کېدل د زیان سبب کېدای شي دلته به هغه لارښوونې او مشورې درسره شریکې کړل شي چې د وینا لپاره اغېزمنې تمامېدای شي.

❖ هغه تالار يا کوټه پېژندل چې تاسو په کې وينا کوئ: هغه ځای سره ځان اشنا کړئ، چې وينا په کې کوئ، د وينا کولو يو څه مخکې د وينا تالار ته ځان ورسوئ.

❖ خپل اورېدونکي وپېژنئ: کله چې ستا د وينا لپاره ټول اورېدونکي راجمع کېږي، نو لومړی هغوی ته سلام واچوئ، او روغې ورسره وکړئ، ځکه په دې سره اشنایي رامنځته کېږي او د وياند او مخاطب اړیکه لا پیاوړې کېږي.

❖ خپل مواد وپېژنئ: که چېرې هغه مواد چې تا د خپلې موضوع لپاره راټول کړي او نه دي وي مطالعه کړي؛ نو ستاسو تشویش او نا ارامې زیاتېږي، په کار ده چې خپله وينا تمرین کړئ.

❖ د مه وکړئ: د تمرین په واسطه خپل تشویش ارام کړئ.

❖ د وينا پر وخت ځان مسجم کړئ: خپل ځان د وينا پر مهال کې تصور کړئ، خپل غږ د غږ چمتووالی، د غږ زیږو بم (د غږ لوړ والی او ټیټوالی) له ځان سره وسنجوئ، کله مو چې ځان بريالی احساس کړ په حقیقت کې مو بريالیتوب تر لاسه کړ.

❖ هغو خلکو ته توجه وکړئ چې ستاسو کامیابي غواړي: هغو خلکو ډېر غورئ چې تاسې تائیدوي، تاسو ته انگیزه درکوي، او تشویقي مو، او دوی نه غواړي تاسو ناکامه شئ.

❖ بېننه مه غواړئ: که چېرې تاسو تشویش او نا ارامې احساس کړه او یا مو کومې ستونزې سره مخ شوئ له دې، له دې امله بېننه مه غواړئ، ممکن تاسو مخاطبین هغه څه ته متوجه کړئ چې ان پرې پوهه هم نه دي، باید ځان غلی ونیسئ.

ځینې خلک مخکې له دې چې وينا پیل کړي بېننه غواړي وايي؛ په ډېرې بېننې سره زه د موضوع د وړاندې کولو لپاره پوره تیاری (چمتووالی) نه لرم، خو یو څو ټکي به ته تاسو ته ووايم، د تالار گډونوالو ته پوښتنه پيدا کېږي چې یو څوک د وينا لپاره چمتو نه وي، ولې وينا حاضرېږي، چې بیا بېننه غواړي، دا د غوندې په گډونوالو ملنډې وهل دي او هیڅ کله د داسې کړنې کوښښ مه کوئ.

❖ په اصلي پیغام زور واچوئ: وسیلې ته مه متوجه کېږئ لکه مایک، کمره ... وار خطايي او وېره پرېږدئ، او د پیغام خواته مو متوجه ډېره کړئ، د خپلو مخاطبانو لور ته وگورئ کېدای شي، ستاسو وارخطايي له منځه ولاړه شي.

- ❖ نا ارامي او وارخطايي مو په مثبتۀ انرژۍ واړوئ: خپله نا ارامي مهار((كړئ او په هغه انرۍ يې بدله كړئ چې ته پرې وينا مخكې بېولای شې.
- ❖ وار په وار خپله تجربه زياته كړئ: تجربه ډاډ رامنځته كوي، چې اغېزمنې وينا لپاره د كلي حيثيت لري.

د دريځ يا د سټېج پر سر وينا

تر ټولو غوره وينا كول د دريځ يا د سټېج پر سر راڅرگندېدل او د يو شمېر زياتو ليدونكو او اورېدونكو سره په مستقيم ډول مخامخ كېدل او اړيكه ټينگول دي، په دغه حالت كې لومړنۍ كار دا دی، چې د غونډې موضوع، موقعيت او د اشخاصو له گډون څخه ځانونه خبر كړو، او وروسته بيا په دغه ډول غونډو كې په ډېر جرئت سره خبرې وكړو او يا پروگرام مخ ته يوسو.

كله چې د دريځ پر سر راڅرگندېدو د درې شيانو تر تاثير لاندې بايد را نه شو.

- ✚ د گډونوالو د پوښتنو تر تاثير لاندې.
- ✚ د ټوكو او شوخيو تر تاثير لاندې.
- ✚ د موقفونو تر تاثير لاندې رانه شو، بلكې په پوره جرئت او ډاډ سره پروگرام مخ ته يوسو او د بې زړه توب مخه خپله ونيسو.

اورېدونکي (مخاطب)

اورېدل په دې معنا چې يو شخص کوبښ کوي، ټوله ځيرتيا مقابل لور ته واړوي، او دې ته چمتو شي چې د هغه خبرې بڼه په غور سره واورې او گټه ترې پوره کړي.

د بڼه اورېدونکي په اړه

- هوښيار خلک اورېدونکي غوږونه لري او خپله پوهه د اورېدو له لارې زياتوي.
- وينا کول يو هنر دی، مگر غوږ نيول يو مهارت دی.
- د وينا پر وخت تر ټولو بڼه ډالۍ چې تاسو يې نورو ته ورکړئ؛ په پوره ځيرتيا سره د هغه خبرو ته غوږ نيول دي.

اورېدل: د ډېرو ورځنيو ستونزو سرچينه د نورو خبرې نه اورېدل، او د جانب مقابل په خبره نه پوهېدل يا نه اورېدل دي. پوهان وايي (بايد دوه واورو او يوه ووايو) هغه څوک چې ځان په هر څه پوهه گڼي او اورېدل ورته ارزښت نه لري، په داسې حال کې چې (اورېدل د هغو ټولو وگړو له پوهې چې له موږ سره گډ ژوند کوي غوره دي). انسان يو خوله او دوه غوږونه لري، بايد دوه واورې او يوه ووايي.

څنگه کولی شو له دغه مهارت څخه گټه پورته کړو؟

- دا بايد ومانو چې نور د خبرو کولو حق لري، او د وينا لپاره يو څه ورسره شته.
- د نورو د خبرو د پرېکولو څخه بايد ډډه کړو.
- تل هڅه وکړئ؛ د نورو وينا کوونکو خبرو ته غوږ ونيسئ.
- فعاله اورېدنکي اوسئ او هغه څه چې ويونکي يې وايي په سمه بڼه تائيد کړئ.
- که د ويونکي په خبرو کې شک وينئ لاس پورته کړئ، د خبرو نوبت ونيسئ او بيا پوښتنه کړئ.
- غوږ نيول دا معنا لري، چې تاسو د نورو خبرو ته احترام لرئ.

د اورېدلو او غوږ نيولو ترمنځ توپير:

اورېدل د غږ د درک غيږي ارادي پړاو دی.

غور نیول ټاکنیز او او ارادي پړاو دی چې درک او شننه ورسره یو ځای وي.

د ښه اورېدونکي ځویونه:

- په ورین تندي یې سره یې اوري.
- په خپل ذهن سره یې اوري.
- په غبرگون یا تائید سره یې اوري.
- په بنده خوله یې اوري.
- په مسؤلیت سره یې اوري.

مفاهمه ډوله لوري لري؛

لومړی: ویوونکي، دویم: اورېدونکي

د ښه تفاهم لپاره د لېږدونکي سره یو ځای د پیغام اخیستو کي هم ځینې مسؤلیتونه لري، که اورېدونکی او ویوونکی خپل مسؤلیتونه ونه پېژني تفاهم نه رامنځته کېږي.

په ښه تفاهم کې نه یواځې فصیح الفاظ، غوره وینا او بلیغ کلام رول لري؛ بلکې د اورېدونکي ښه او دقیق اورېدل هم رول لري.

د ښه اورېدونکي په اړه:

پنځه واړه حواس د ویناوال خبرو ته متوجه کړئ: هیڅکله د اورېدو له وخت کې شورماشور مه جوړوئ، قلم په مېز مه وهی، بل خوا مه گورئ، پوزه یا بل ځای مه گروئ بلکې ټول ځان هغه چا ته متوجه کړه ترڅو په پوره تفاهم سره یې خبرې واورې.

بل چا ته د خبرو وخت ورکړئ: کله چې پوښتنه کوئ او نظرونه څرگندوئ؛ مقابل لوري ته هم وخت ورکړئ تر څو تاسو ته ځواب درکړي.

مهم ټکي یاداشت کړئ: هغه څه چې اورېدل کېږي سملاسي مغزو ته سپارل کېږي، مگر له څو دقیقو وروسته کېدای شي در څخه هېر شي؛ دا معلومات کېدای شي ستاسو لپاره مهم او په مهم ځای کې په کار شي، مهم ټکي یاداشت کړئ په دې سره وینا کوونکی تشویقېږي، کېدای شي په دې کاره سره تاسو ډېر په زړه پورې معلومات درکړي.

چوپتیا سره زړ دي: ځینې خلک چوپتیا د نه پوهېدو سره برابر بولي؛ مگر داسې نه ده، کله چې څوک وینا کوي خاموشي اختیار کړه، که وخت در ورسېد خپل نظر څرگند کړه، ځکه چوپتیا حکمت دی.

ویناوال ډېر خوشحاله کېږي چې وهڅول شي او خبرو ته یې سر وخوځول شي لکه د هو، نه، ښه، په رښتیا، صحیح ده، په الفاظو سره تشویق کړل شي، په دې ډول سره هم تاسې په ښه مطلب اخیستلی شئ، او هم ویناوال ډاډه کېږي.

د وينا کول کليدي اړخونه:

يو دليل دی چې ځينې خلک سمه محاوره نه کوي او يا ښه ويناوال نه دي هغه چې په خپلو خبرو کې د خبرو کولو اصول نه درک کوي، څنگه چې ليکل يو لړ قواعد او اصول لري، وينا کول هم اصلو او قواعد لري، پېژندل يې موږ ته اړين دي.

هر څومره چې وينا لنډه او روښانه وي، په هماغه کچه به موږ ښه وده وکړو، او اړيکې به مو له نورو سره خوندي پاتې شي.

که وينا يوه دقیقه، يو ساعت يا نيم ساعت وي بايد د درې برخو درلودونکي وي.

۱- يو روښانه او په زړه پورې پېل: پېل بايد په ايت، حديث شريف، غوره وينا، بيت او يا هم په لنډۍ سره وشي اغېزمنه تمامېدای شي.

۲- اصلي موضوع (يواځې د کلماتو کارول بس نه دي، بلکې د خو او ژونديو بېلگو په وړاندې کولو سر بايد د خلکو په ذهنونو کې يو تصوير جوړ کړئ، ځکه بېلگه په وينا کې لکه د مالګې حېثيت لري.

۳- د موضوع په پای کې د خپلې وينا لنډه نتيجه اخيستنې: که موږ چېرته په موضوع حاکم نه اوسو او وينا مو روښانه نه وي، که غواړو او که نه خبرې به مو بې خونده او تکراري وي، موږ د يو ځانګړي هدف لپاره خبرې کوو، نه دا چې خپل ادبيات او خپلې وړتياوې خلکو ته وښايو په کار ده چې د لغاتونو د ډېرو کارولو څخه ډډه وکړو؛ غوره دا ده چې لنډې او دقيقې خبرې وکړو په خپلو خبرو کې دقيق او محتاط و اوسو.

د وينا کليدي اړخونه: پاتې

۱- پېغام: له هغه پېغام يا مفکورې څخه عبارت ده، چې تاسو يې غواړئ په خپله وينا کې له مخاطبانو سره شريکه کړئ، دا چې پېغام څه ډول وي، تاسو پورې اړه لري، مګر پېغام بايد د پوهاوي وړ وي.

۲- پېغام رسوونکي: تا د يو غړېدونکي په توګه حقيقت کې پېغام رسوونکي ياست، چې ناستو حاضرینو ته په حقيقت کې د يو پېغام د رسولو دنده پر غاړه لرئ، چې بايد دا پېغام د اورېدونکو تر غوږونو ورسوئ.

۳- د پېغام رسوني وسايل: تاسو د يو پېغام رسوونکي په توګه څنگه غواړئ، چې پېغام مو اورېدونکي ته انتقال کړئ؟ د پېغام رسوني ډېر وسايل شتون لري، لکه مايک، راډيو، تلويزيون، مجله، اخبار او ...

البته د الفاظو په وسیله، خو هغه چې ډېر اهمیت لري، هغه چې ستاسو د خبرو کولو طرز، د خبرو کولو لحن، د سر خوځول، ستاسو حرکات او د سترگو اړیکې دي چې تاسو ترې کار اخلي.

۴- د پیغام اخیستونکي: هغه څوک چې په حقیقت کې پیغام ترسره کوي، هغه په حقیقت کې چې د حاضرینو له ډلې څخه دي، او د خبرو اترو په پروسه کې ډېر مهم رول لري، هغه حتی د غږېدونکي او خبرې کوونکي د رسا او خواره لحن، په پرتله ډېر اهمیت لري.

۵- غبرگون: د هغو غبرگونونو په هرکلي سره چې له خپلو خبرو سره یې ترلاسه کوي، تاسو مومی چې ایا اورېدونکي او حاضرین مو په هغه څه چې تاسو ورته ویلي پوه شوي که نه؟ غبرگونه بعضي وختونه خطرناک وي، ځکه تاسو نه پوهېږئ، چې اورېدونکي ځواب او غبرگون به ستاسو د خبرو پر وړاندې څه وي، منفي که مثبت، خو له دې سره سره د اورېدونکو غبرگون مهم دی، ځکه غواړئ ډاډمن شئ، چې اورېدونکو ته مو پیغام په مکمل ډول سره رسېدلی او هغه درکړی که نه؟

د وینا کولو اداب

۱- رښتیا: خور پیغمبر صلی الله علیه وسلم وايي (رښتیا وایئ ځکه رښتیا ویل ښېګڼې ته لارښونه کوي، او ښېګڼه د جنت لور ته لار ښوونه کوي).

نبي علیه السلام چې کله د ابوطالب له ملاتړ څخه باوري شو، چې د الله تعالی دین خلکو ته بیان کړي، رسول الله صلی الله علیه وسلم صفا غوندې ته پورته شو او غږونه یې وکړل، د قریشو ټول خپلونه راټول شول، رسول الله صلی الله علیه وسلم بلنه ورکړه، چې د الله تعالی یووالی، د ده پیغمبري او د د قیامت ورځ ومني.

کله چې (وآنډر عشیرتک الاقریین) ایت نازل شو، رسول الله صلی الله علیه وسلم د صفا غوندې ته پورته شو او او اوزونه یې وکړل:

ای! بني فهر، بني عدي او د قریشو ټولو خپلونو! ټول قریش راټول شول، ان څوک چې په کومو په کومو مهمو کارونو بوخت وو او راتلای نه شو استازي یې ورته راولېږل چې څه خبره ده؟

ابولهب او د قریشو ټول مشران هم راټول شول.

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: که زه تاسو ته ووايم چې د مکې د غرونو تر شاه یو لوی لښکر په تاسو حمله کوي، چې ستاسو یې منئ؟

ټولو وویل هو! موږ یې منو؛ ځکه موږ له تا څخه پر له رښتیا بل څه نه دي اورېدلي او ته یو رښتینی انسان یې، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: زه تاسې له یو یقیني عذاب څخه ډاروم.

۲- نرمې خبرې وکړئ: نرمې او په زړه پورې خبرې وکړئ، بې خونده، بې ځایه او له ضرر رسوونکو خبرو څخه ځانونه وساتئ.

۳- که چېرې ده کسان خپلو کې سره خبرې کوي، کوښښ مه کوئ چې په خبرو کې یې ور ولوېږئ، او مه د هغوی خبرې پرې کوئ، که غواړې خبرې ورسره وکړئ اجازه وغواړئ، که اجازه یې در نه کړه کوښښ مه کوئ هلته ځانونه ځای کړئ.

۴- که څوک د کوم شي په اړه پوښتنه وکړي، لومړی باید پوښتنه په پوره غور سره واورئ، او فکر پرې وکړئ، وروسته په ارامه قناعت کونکي ځواب ورکړئ.

د وينا ډولونه: وينا کول په عمومي ډول په دوه ډوله ویشل شوي.

۱- سملاسي يا (في البدیهه) وينا:

هغه وينا چې پرته له کوم تیاري څخه يا پرته له چې له موضوع څخه خبر اوسئ پر موضوع خبرې کوئ.

۲- اگاهانه يا هغه وينا چې مخکې له مخکې ورته چمتووالی نیول شوی وي: هغه وينا چې ويناوال یې مخکې له مخکې د وړاندې کولو په اړه د پوره معلوماتو او مطالعې سره په غونډه يا تالار کې راڅرگندېږي او په پوره چمتووالي سره وينا کوي.

په وينا کې د فرمولونو څخه کار اخیستل:

د (د.د.م.د) فرمول څخه کار اخیستل:

کله مو چې د خپل لید لوری لپاره الفاظ انتخاب کړل، کولای شئ د ټولو الفاظو چې غواړئ په خپلو خبرو کې ووايئ د (د.د.م.د) فرمول څخه اسفاده وکړئ.

د: دیدگاه يا (لید لوری) لومړی مو افکار او نظریات بیان کړئ، د مثال په ډول کولی شئ و وایئ ((خلک په راتلونکي لسو کلونو کې د تېرو سلو کلونو په نسبت د ډېرو پیسو غوښتونکي دي، او غواړي مالداره شي.

د: دلیل: ستاسو د نظریاتو باور تائیدوي، د مثال په ډول کولی شئ چې ووايئ ((په نشه یي توکو اخته ځوانان چې مخکې به ډېر کم لیدل کېدل اوس د تېر کال په نسبت په سلو کې پنځوس سلنه زیاتوالی راغلی او دغه تعداد نور هم په زیاتېدو دی.

م: مثال (بېلگه) که چې په یوه موضوع خبرې وکوئ او هغه خلکو ته بیانوي، نو خپل لید لوری د مثال سره توضیح کړئ، مثلاً ((د ۱۳۹۰هـ، ش کال په نسبت چې د اکثریت خلکو ته له سولې سره مخالف درلود او د سولې خلاف وو؛ مگر اوسمهال ۹۹٪ سلنه خلک له جگړې ستړي او د سولې غوښتونکي دي.

د: دیدگاه (لید لوری) د ډېر تاکید لپاره خپل لومړنی لید لوری د دوهم ځل لپاره بیان کړئ، مثلاً: په سوله کې تاسې ډېر په اسانۍ سره کولی شئ پرمختګ وکړئ، او مخکې ولاړ شئ، د جنګ په نسبت؛ جنګ انسان د تباهي سره مخامخوي نه د پرمختګ په لور.

په وينا کې د (م.ا.س) فرمول څخه کار اخیستل:

(م) موضوع: د کله مو چې موضوع پېل کړه لومړی باید خپله موضوع معرفي کړئ، او په دقیقه توګه یې وړاندې کړئ.

(ا، الف): اهمیت: په دې پړاو کې تاسې د وینا کولو، د موضوع او حاضرینو د علاقو ترمنځ ارتباطي پېل پیدا کوئ.

(س) سخنران (وینا کوونکی): په دې ځای کې د وینا کوونکي وړتیاوې فهرستوي او په ځانګړي توګه هغه چې له موضوع سره اړیکه پیدا کوي، په ګوته کوئ، په پای کې یې نوم په واضحه او څرګنده توګه له سم تلفظ سره بیانوي.

په ښه وینا کې د (ه.ه.پ) فرمول څخه کار اخیستل:

که غواړئ چې ښه ویناوال شئ، اسانه خبره ده، یوازې څلور پورتنیو تورو ته په وینا کې ځای ورکړئ.

۱- (ه) هیله: تر ټولو مهمه خبره دا ده چې هیله ولری، تاسو هغه وخت ښه ویناوال کېدای شئ چې تل په فکر کې د ښه او پیاوړي ویناوال هیله ولری، که دا هیله درسره وي، هیڅ شی مو یادې هیلې ته له رسېدو څخه نه شي راګرځولی، مګر یوازې هیله ښه نه کوي.

(ه) هوډ: تاسو باید هوډ وکړئ چې پر نورو قوي اغېز وښنئ، پر خنډونو برلاسی شم او هر هغه کار وکړم چې ما کې تغیر او ښه والی راولي.

(د) ډسپلین: په ځان کې باید د چمتو والي، پلان جوړونې او له وړاندې د بريالیتوب خوب لیدلو ډسپلین په ځان کې پیدا کړئ، د اړینو مهارتونو په زده کولو او له زیار پرته د بريالیتوب بل هیڅ راز نشته.

(پ) پرېکړه: بالاخره پرېکړه وکړئ، چې له هرې کوچنۍ ماتې وروسته باید راپورته شم او په ژوند کې د هر خنډ پر وړاندې مقاومت وکړم.

مکث

په وینا کولو کې مناسب مکثونه یا وقفې کول د قدرت د ترلاسه کولو په خاطر مکث (قفه) کارول کېدای شي، دا په وینا کې تر ټولو قوي طریقه ده، چې کولی شئ په وینا کولو کې یې زده کړئ، هغه مکث کول دي، ښایست په خاموشۍ کې دی، چې کولی شئ د یوې کلمې بلې کلمې یا د یو پراګراف بل پراګراف ته په مناسبو وقفو ورتلل کولی شئ د ډېر تمرین په واسطه ترلاسه کړئ.

ځینې ویناوالان چې کله وینا کوي احساساتي کېږي، په ډېرې تيزي او د وقفې پرته خبرې کوي، مګر کله چې ارامه اوسئ او په راحت خبرې کوئ، ستاسو وینا په مخاطبانو هم ډېر اغېزه پرې باسي او مخاطب تر تاثیر لاندې راولي.

مکثونه په څلور ډوله ویشل شوي

۱- حسي مکت يا وقفه: دغه ډول وقفې يا مکت څخه د هرې جملې په پای کې په مناسب ډول کار واخلئ، ترڅو مخاطبين مو بلې جملې ته ځان آماده کړي او په غور سره يې واورې.

د مکت پرته بل هيڅ شی نه شي کولی چې د مخاطبينو توجه جلب کړي، کله چې دمه کوی؛ اورېدونکي خاموشه پاتې کېږي، او د ټولو فکر ستاسو طرف ته اوږي تر څو په دې پوه شي چې ولې خاموشه شوې.

۲- د تعليق مکت: کله چې غواړئ د خپلو خبرو ځانگړې نقطې د مخاطب په ذهنونو کې پاتې شي، له دې مکت څخه استفاده وکړئ، کله چې هغه کلمه کاروئ مخکې او وروسته ترې لږه وقفه وکړئ، تر څو اورېدونکي د هغه څه په ارزښت چې تاسو بيان کړه پوه شي.

۳- تاکيدي مکت (وقفه): د يوې خاصې نقطې د تاکيد لپاره له دې مکت څخه کار واخلئ، مثلاً ((مهمترين شخص په دې کور کې څوک دی؟)) لږه وقفه اخلم او وروسته به رنگارنگ ځوابونه واورم؛ ځينې به وايي (زه) ځينې به وايي (ته) ... لږه وقفه کوم او وروسته ټولو ته اشاره کوم چې حق ستاسو دی! تاسې مهمترين شخص په دې کور کې یاست)) وروسته څو ثانيې وقفه کوم تر څو دغه خبره د مخاطبينو په ذهنونو کې پاتې شي، وروسته بيا نورې جملې د همدې په تسلسل ووايئ.

۴- د جملې په اخر کې مکت (وقفه) :

د دې وقفې څخه په هغه ځای کې استفاده کېږي چې يوه جمله يا نقل قول په مکمل ډول پای ته ورسېږي.

د غږ ډولونه

غږونه عمومي په درې ډوله ویشل شوي

۱- د انسان غږ

۲- د طبيعت غږ

۳- مبهم غږ چې د اورېدو وړ نه وي.

غږ او د غږ روسونه

د غږ ښه تشریح:

۱- په ښکاره او واضحه ډول د الفاظو له بيانولو څخه عبارت دی، داسې ډېر کم خلک شته چې په عادي ډول واضحه او صافي خبرې کولی شي، ځينې وخت موږ په يوه موضوع نه پوهېږو هغه ځکه چې اصلي وجه يې په کلمو کې د ځينو حروفو نه ادا کول دي؛ او يا هم په جمله کې د يو لفظ پرېښودل دي.

۲- د خپل اواز نقشه يا اندازه كول:

د خبرو كولو پر مهال ډېره مهمه ده، چې خپل اواز داسې برابر كړئ چې ټولو مخاطبينو ته مو په ښه شان ورسېږي.

۳- خپل اواز كنټرول كړئ:

كله چې وينا كوي، په ډېرې ارامۍ سره لږه ژوره سا واخلي، خپلې جملې پرته له عادي ډول څخه لوړې او خو په ارام او سنجيده ډول سره وړاندې كړئ، په پېل كې مو بايد غږ يو څه لوړ او وروسته په قرار، قرار را كم كړئ تر څو د مخاطبانو توجه د ځان لور ته را واړوي، او په چالاكۍ سره خبرې مه كوي.

۴- عادي او با جراته اوسېدل: كله چې تاسې وينا پيلوئ په لومړي سر كې كله چې معرفت كوي ټول مخاطبين ستاسو طرف ته متوجه كېږي، په دې وخت كې تاسې د لږې وېرې احساس كوي، د دې لپاره چې دا وېره له منځه ولاړه شي، كوښښ وكړئ چې د خپلې وينا پر وخت د خپلو لاسونو، سترگو او مخ په حركاتو سره ځان ته قوت او ډاډ وړ وښيي ستاسو قدم وهل، د مخاطب لور ته د لاس خوځول، مسكې كېدل او خپلو مخاطبينو ته كتل، دا هغه دي چې له تاسو سره په ډاډمنه وينا كې مرسته كوي.

۵- د نوبت كارول: هيڅ كله كوښښ مه كوي چې وينا ټوله په حافظه كې له ځان سره واخلي، د دې پر ځاى چې د له دې ستونزې سره مقابل وكړئ، د ځان سره د د اړوندې موضوع خاص ټكي له ځان سره واخلي، نوبت لرل د بې زړه توب حس له منځه وړي.

۶- د موضوع او وينا تمرين كول:

مخكې له دې چې تاسې خپله وينا په اصلي ځاى كې وړاندې كړئ، لازمه ده چې يو ځل يې په هماغه ډول وړاندې كړئ څنگه يې چې دغونډې په تالار كې وړاندې كوي، د وينا كولو پرمهال د ستونزو سره مخ نه شئ.

